

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 89/2012
15.11.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Dragomira Milojevića, Miodraga Vićentijevića, Gorana Čavline i Ljubice Knežević-Tomašev, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Milom Ristić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv okr. K.Č., zbog krivičnog dela teško delo protiv zdravlja ljudi iz člana 259. stav 3. Krivičnog zakonika u vezi krivičnog dela nesavesnog pružanja lekarske pomoći iz čl. 251. st. 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz 814/2012 od 10.10.2012. godine, podignutom protiv pravnosnažnih presuda Osnovnog suda u Novom Sadu K. 58/10 od 29.11.2011. godine i Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 4728/11 od 01.02.2012. godine, u sednici veća održanoj dana 15.11.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz 814/2012 od 10.10.2012. godine, kao osnovan, pa se PREINAČUJU pravnosnažne presude Osnovnog suda u Novom Sadu K. 58/10 od 29.11.2011. godine i Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 4728/11 od 01.02.2012. godine, tako što se prema okr.K.Č., na osnovu čl. 354. tačka 3. Zakonika o krivičnom postupku

ODBIJA OPTUŽBA

- da je dana 17.01.2006. godine u Stomatološkoj ordinaciji ... koja se nalazi u B.P. u ul. ..., kao lekar - specijalista otorinolaringologije, sposoban da shvati značaj svog dela i da upravlja svojim postupcima, očigledno nesavesno postupio, tako što je preduzeo hirušku intervenciju - ugradnju implantanta kod oštećene A.V. iz B.P., iako nije imao specijalističko znanje i stručnu sposobnost za konkretnu intervenciju, svestan da na taj način može prouzrokovati pogoršanje zdravstvenog stanja oštećene, olako držao da do pogoršanja zdravstvenog stanja i nastupanja teške telesne povrede kod oštećene neće doći, tako što je u regiji zuba broj 33, 35, 42 i 45, odnosno u očnjaku u donjoj vilici sa leve strane, drugi prtekutnjak u donjoj vilici sa leve strane, drugi sekutić u donjoj vilici sa desne strane i drugi pretkutnjak u donjoj vilici sa desne strane, ugradio četiri endoosealna implatanta, od kojih je jedan u predelu drugog donjeg desnog pretkutnjaka prodro u donjovilični kanal, na koji način je oštećenju naneo tešku telesnu povredu u vidu trajnog oštećenja desnog donjoviličnog živca što je prouzrokovalo utrnulost dela mekog tkiva regije donje vilice od sredine vilice prema nazad, trajnu neosetljivost sluznice usne duplje na mehaničke nadražaje u predelu prvog i drugog donjeg desnog pretkutnjaka sa obrazne desne strane, kao i smanjenu osetljivost sluzokože donje usne i kože bradnog predela sa desne strane, pri čemu je bio svestan da je njegova radnja zabranjena,

čime bi izvršio krivično delo teško delo protiv zdravlja ljudi iz člana 259. stav 3. Krivičnog zakonika u vezi krivičnog dela nesavesno pružanje lekarske pomoći iz člana 251. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika.

Troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Novom Sadu K. 58/10 od 29.11.2011. godine okrivljeni K.Č. oglašen je krivim zbog krivičnog dela teško delo protiv zdravlja ljudi iz člana 259. stav 3. KZ u vezi krivičnog dela nesavesnog pružanja lekarske pomoći iz člana 251. stav 3. u vezi stava 1. KZ za koje mu je izrečena uslovna osuda tako što je

utvrđena kazna zatvora u trajanju od šest meseci i istovremeno određeno da se kazna neće izvršiti ukoliko okrivljeni u roku od dve godine od dana pravnosnažnosti presude ne izvrši novo krivično delo. Na osnovu čl. 206. st. 2. ZKP oštećena A.V. je za imovinskopravni zahtev upućena na parnični postupak.

Na osnovu člana 196. stav 1. u vezi člana 193. stav 2. tačka 1. i 9. ZKP, okrivljeni je obavezan da naknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 78.000,00 dinara i paušalnog iznosa u iznosu od 5.000,00 dinara sve u roku od tri meseca od dana pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Presudom Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 4728/11 od 01.02.2012. godine odbijena je kao neosnovana žalba branioca okrivljenog K.Č. i presuda Osnovnog suda u Novom Sadu K. 58/2010 od 29.11.2011. godine potvrđena.

Protiv obe pravnosnažne presude Republički javni tužilac podneo je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz. 814/12 od 10.10.2012. godine, zbog povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 2. ZKP, u vezi člana 103. tačka 6. i člana 104. stav 6. ZKP, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev za zaštitu zakonitosti, te da utvrdi da je povređen zakon na štetu okrivljenog iz člana 369. tačka 2. ZKP u vezi člana 103. i 104. KZ, jer je u međuvremenu nastupila apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja i preinači presudu Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 4728/11 od 01.02.2012. godine i donese presudu kojom će prema okrivljenom odbiti optužbu zbog nastupanja apsolutne zastarelosti krivičnog gonjenja.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 2. i 3. ZKP, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj je razmotrio spise predmeta sa presudama protiv kojih je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut, pa je po oceni navoda u zahtevu našao: Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovan.

Osnovano se zahtevom za zaštitu zakonitosti ukazuje da su drugostepenom presudom povređene odredbe člana 103. tačka 6. KZ i člana 104. stav 6. KZ.

Naime, prema odredbi člana 103. tačka 6. KZ krivično gonjenje se ne može preduzeti kad protekne tri godine od izvršenja krivičnog dela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora preko jedne godine a odredbom člana 104. stav 6. KZ predviđeno je da zastarelost krivičnog gonjenja nastupa u svakom slučaju kad protekne dvostruko vreme koje se po zakonu traži za zastarelost krivičnog gonjenja.

Iz spisa predmeta proizilazi da je okr. K.Č. oglašen krivim da je krivično delo teško delo protiv zdravlja ljudi iz čl. 259. st.3. KZ za koje je propisana kazna zatvora do tri godine u vezi krivičnog dela nesavesno pružanje lekarske pomoći iz čl. 251. st. 3. u vezi st. 1. KZ za koje je propisana novčana kazna ili zatvor do jedne godine, izvršio dana 17.01.2006. godine, pa je shodno odredbi čl.104. st.6. KZ protekom vremena od šest godina od izvršenja kr. dela, dakle 17.01.2012.godine nastupila apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja.

S obzirom na to da je presuda Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 4728/11 doneta 01.02.2012. godine, kada je već nastupila apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja, to je Apelacioni sud u Novom Sadu, po pravilnoj primeni krivičnog zakona bio dužan da u žalbenom postupku preinači prvostepenu presudu i na osnovu člana 354. tačka 3. ZKP, prema okr. K.Č., odbije optužbu za krivična dela za koja je prvostepenom presudom oglašen krivim. Drugostepeni sud to nije učinio, već je prvostepenu presudu potvrdio i na taj način je povredio odredbe člana 103. tačka 6. KZ i člana 104. stav 6. KZ na štetu okrivljenog K.Č.

Stoga je Vrhovni kasacioni sud, otklanjajući učinjenu povredu zakona preinačio presude Osnovnog suda u Novom Sadu K 58/2010 od 29.11.2011. godine i Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 4728/11 od 01.02.2012. godine i na osnovu čl. 354. tačka 3. ZKP prema okrivljenom K.Č. odbio optužbu za krivično delo teško delo protiv zdravlja ljudi iz čl. 259. st. 3. KZ u vezi krivičnog dela nesavesnog pružanja lekarske pomoći iz čl. 251. st. 3. u vezi stava 1. KZ, dok je o troškovima krivičnog postupka odlučio shodno odredbi čl. 197. st. 1. ZKP.

Sa iznetih razloga, a na osnovu čl.30. st.1. i čl.32. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“ broj 116/08), a primenom čl. 24. st. 7. ZKP i čl. 425. st. 1. ZKP, Vrhovni kasacioni sud je odlučio kao u izreci

presude.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća – sudija

Mila Ristić,s.r.

Janko Lazarević,s.r.